

Velikonoce 2024

Co čekali, že se stane? Kolikrát kdo z nich slyšel Ježíše mluvit? Celé zástupy poslouchaly jeho slova, když kázal na hoře, na břehu Galilejského jezera, před branami Jeruzaléma, v chrámu. A teď ho viděli umřít. Umřel jako nějaký vrah, na kříži. Slyšeli, jak prosil Boha o odpuštění pro své katy.

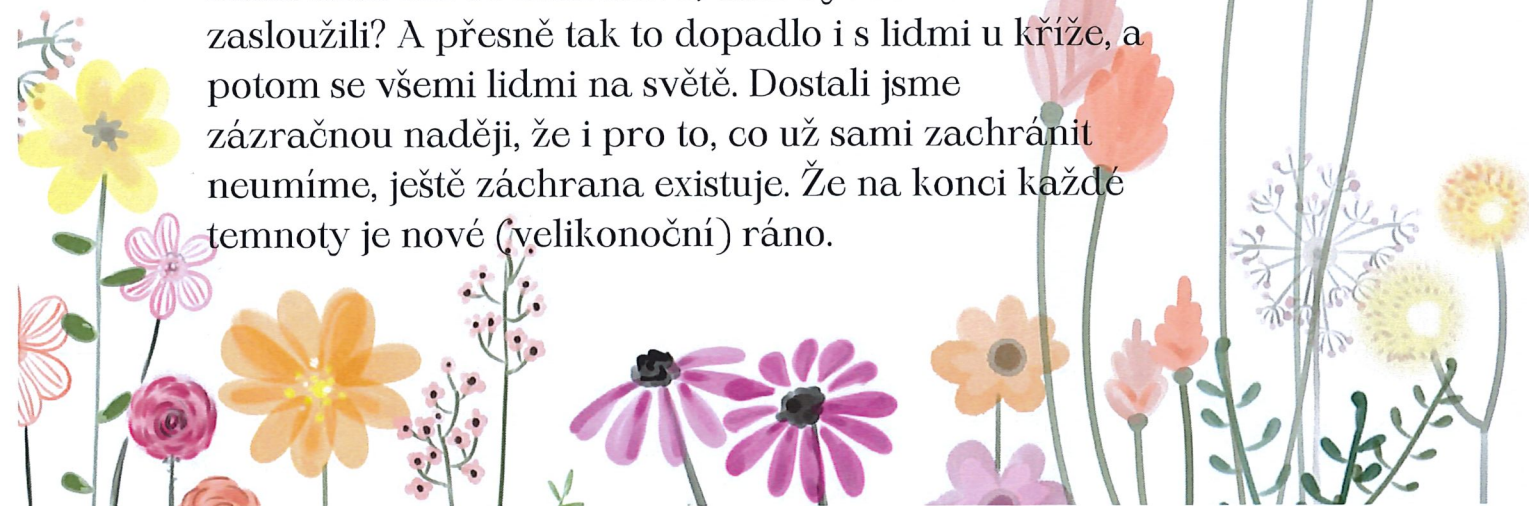
Ale slyšeli i jeho zoufalé volání "Eloi, lema sabachtani". Co se jim honilo hlavou? Čteme, že se bili na odchodu v prsa. Došlo jim při té šílené podívané, že za to všechno taky mohou, že to dopustili? Bili se v prsa, protože se to tak dělává, když někdo vypustí duši? Prostě další ze spousty potulných kazatelů je pryč, však on přijde nějaký nový, ne? Na rozdíl od pošklebujících se hodnostářů a výsměchu popravčích, lid stojí a mlčky hledí. Slova došla.

Chvilé, jejíž jsou součástí, je tak těžká, že není co říct. Můžete si tak nanejvýš začít rvát vlasy a bít se v prsa, protože tohle se napravit nedá... Je spousta podobných chvil, kdy se slova nedají vzít zpátky, vztahy napravit, čas zastavit. Kdybychom měli jen to, co jsme schopni opravit sami, moc toho nemáme. Kolik dobrého se nám stává, aniž bychom se o to zasloužili? A přesně tak to dopadlo i s lidmi u kříže, a potom se všemi lidmi na světě. Dostali jsme zázračnou naději, že i pro to, co už sami zachránit neumíme, ještě záchrana existuje. Že na konci každé temnoty je nové (velikonoční) ráno.

„Lid stál a díval se.

Když viděli, co se stalo, odcházeli bijíce se do prsou.“

(Lukáš 23)

program

24. 3. Květná neděle -
začátek velikonočního týdne
8.30 Lestkov, 10.00 Černošín (čtené)
27. 3. 10.00 Škaredá středa - Bohoslužby
Diakonie Západ - Korandův sbor Plzeň
28. 3. 18.00 Zelený čtvrtek - čtení pašiji s
kontemplací u ohně na Zhořci
29. 3. 18.00 Velký pátek - Černošín
bohoslužby a sdílení na zahradě u ohně
30. 3. 14.00 Bílá sobota - oheň s
velikonočním příběhem s dětmi z
Lestkova (putování na Visky)
31. 3. Velikonoční neděle -
slavnost Vzkříšení
8.30 Lestkově, 10.00 Černošín

modlitba

Bože,
do tvých rukou odevzdávám
svého ducha.
Vím, co je rodit se i umírat. Zním
odpovědi člověka v takové chvíli.
Radost spojenou s očekáváním a
začátkem. Bolest a smutek nad
ztrátou. Strach z vlastního odcházení
a smrti. Zním křehkost života. I to,
jak jsem na leccos krátká a omezená.
A také, že začátek ani konec nemám
tak docela ve svých rukou.
Věřím, že tvoje ruce jsou silnější a
empatičtější než moje. Že obejmou
pořádně, stisknou láskyplně. Teď i na
konci. Jako když obejmeme někdo hodně
blízký, máma, táta, přítel. Mám
naději, že budeš nad našimi strachy a
podržíš nás ve své blízkosti. Napořád.
Amen

Z celého srdce Vám
přejeme požehnané svátky
velikonoční!
za evangelický sbor
Juliana Hamariová, farářka

